

того, що справи просто не доходять до суду. Якщо жертва не довіряє поліції або суспільна думка і місцеві традиції створюють для неї ризики при подачі заяви, то й самої заяви не буде.

3. Визнання проблеми суспільством.

Саме дослідження статистичних даних суспільством і обмірковування цієї інформації доможе людям правильно змалювати для себе картину проблеми і ефективніше протидіяти сексуальному насильству. Адже коли зникнуть стереотипи з думок, а будуть лише підтверджені факти, то і на ситуацію почнеш дивитися вже з іншого боку.

Отже, підводячи підсумки можна сказати, що ефективна боротьба з сексуальним насиллям у правовій площині можлива за таких основних умов: визнання проблеми суспільством, створення (удосконалення) відповідних нормативних актів, якісна робота правоохоронних органів, неупереджена і непідкупна судова система. У разі відсутності якоїсь із цих умов захист жертви сексуального насилля суттєво ускладнюється і вимагає чималих додаткових зусиль, наприклад: «залучення ЗМІ, громадських організацій, публічний розголос, тощо». Крім того, зважаючи на статистику, законодавче регулювання має бути спрямовано передусім на захист жінки від знайомої людини, зокрема покликане захистити її від насильства з боку сексуального партнера.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ДАР'Я АНАТОЛІЇВНА ПАЙДЯК

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРЬБА З НАСИЛЬСТВОМ НАД ЖІНКАМИ У ТУРЕЧЧИНІ

Насильство над жінками є найпоширенішим порушенням прав людини у Європі. Ця проблема стала актуальною проблемою в Туреччині в середині 1980-х.

Формами насильства в Туреччині є такі: фізичне насильство (кожні чотири з 10 жінок зазнали фізичного насильства від свого чи іншого чоловіка), психологічне насильство (44 % жінок зазнали психологічного насильства за своє життя та 26 % за останні 12 місяців). Майже кожна третя з десяти жінок у Туреччині хоча б раз зазнала переслідування.

Туреччина набула досвіду в розробці та впровадженні Планів дій, які конкретизують обов'язки, які повинні взяти на себе відповідні урядові установи щодо боротьби з насильством над жінками.

Національний план дій протидії насильству над жінками (2016–2020 рр.), який був розроблений спільними зусиллями всіх відповідних

зацікавлених сторін для здійснення всіх необхідних заходів, необхідних для ліквідації всіх форм насильства над жінками в країні, має 6 основних цілей:

1. Встановити правові норми щодо гендерної рівності та домашнього насильства щодо жінок та усунути недоліки, пов'язані з правозастосуванням;

2. Підвищити обізнаність громадськості та досягти розумової трансформації щодо гендерної рівності та домашнього насильства щодо жінок, щоб усунути ставлення та поведінку, що породжують та посилюють домашнє насильство;

3. Створити необхідні заходи для зміцнення соціально-економічного статусу жінок та забезпечити повне виконання таких домовленостей;

4. Організовувати та впроваджувати доступні послуги для захисту жінок, потерпілих від домашнього насильства та їхніх дітей (якщо такі є);

5. Організовувати та впроваджувати послуги з лікування та реабілітації для жінок, потерпілих від домашнього насильства та винних осіб;

6. Встановити механізм співпраці між установами та відповідними секторами щодо надання послуг жінкам, потерпілим від домашнього насильства, та їх дитині (дітям).

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ЕЛИЗАВЕТА ВОЛОДИМИРІВНА ПЕЛЮХАНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ

Домашнє насильство – це такі дії одного члена сім'ї по відношенню до іншого, які порушують громадянські права та свободи людини або призводять до фізичного, психічного, чи морального страждання.

Розрізняють такі форми домашнього насильства, як: словесне, фізичне, психологічне, економічне, сексуальне і т.ін. Домашнє насильство проявляється у тому, що воно може завдати фізичну та моральну шкоду потерпілій стороні, привести до її соціальної ізоляції або навіть спричинити смерть.

У багатьох європейських країнах потенційно небезпечний характер домашнього насильства та його масштаб обумовлюють необхідність боротьби з ним на всіх соціальних ланках. Але, на практиці справа виглядає інакше. Так, згідно з дослідженнями Сенату Франції (2019) існує нагайна потреба у дієвих засобах боротьби з домашнім насильством. Проте,